

- το δικαίωμα χρηστής διοίκησης, το δικαίωμα προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και την αρχή της αναλογικότητας, σε σχέση με τον έλεγχο που διενέργησε η OLAF·
- το δικαίωμα ακρόασης, σε σχέση με τις ενέργειες της Γενικής Διεύθυνσης Γειτονίας και Διαπραγματεύσεων της Επιτροπής μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου της OLAF

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2017 – Teollisuuden Voima κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-620/17)

(2017/C 402/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: M. Powell, Solicitor, Y. Utzschneider, K. Stuckmann και G. Forwood, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2017/1021 της Επιτροπής της 10ης Ιανουαρίου 2017 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44727 2016/C (πρώην 2016/N) την οποία η Γαλλία προτίθεται να χορηγήσει στον όμιλο Areva ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την προσβαλλομένη απόφαση, κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, λόγω της παραλείψεως μεγάλων τμημάτων του δημοσιευθέντος κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως γεγονός το οποίο δεν καθιστά δυνατό στην προσφεύγουσα να διαπιστώσει τους λόγους εκδόσεως της αποφάσεως και στο Δικαστήριο να προβεί στον έλεγχό της.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ομίλου Areva.
 - Η προσφεύγουσα επικαλείται συναφώς τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών μη χρηματοπιστωτικών επιχειρήσεων, σύμφωνα με τις οποίες απαιτείται η αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του δικαιούχου εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και βάσει ρεαλιστικών θεωρήσεων, με την εφαρμογή σχεδίου αναδιάρθρωσεως ⁽²⁾.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα προταθέντα μέτρα για τον περιορισμό των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού στην κύρια αγορά στην οποία θα δραστηριοποιηθεί ο όμιλος Areva μετά την αναδιάρθρωση.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η έγκριση της κρατικής ενισχύσεως έγινε, κατ' εσφαλμένη εκτίμηση, βάσει ακατάλληλων και ανεπαρκών όρων.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τη διαπίστωση ότι η κρατική ενίσχυση είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά, ενώ το προταθέν σχέδιο αναδιαρθρώσεως δεν παρέχει επαρκείς εγγυήσεις ότι η Aegva θα μπορέσει να ανταποκριθεί εγκαίρως στην ολοκλήρωση του έργου OL3 και ως εκ τούτου δεν είναι σύμφωνο με ορισμένους άλλους στόχους της Συνθήκης ΕΕ οι οποίοι θα έπρεπε να έχουν ληφθεί υπόψη κατά την εξέταση της συμβατότητας της κρατικής ενισχύσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ 2017, L 155, σ. 23.

⁽²⁾ ΕΕ 2014, C 249, σ. 1, σημείο 47.

Προσφυγή-αγωγή της 21ης Σεπτεμβρίου 2017 — González Buñuel κ.λπ. κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)

(Υπόθεση T-642/17)

(2017/C 402/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Antonio González Buñuel (Βαρκελώνη, Ισπανία) και 12 άλλοι προσφεύγοντες-ενάγοντες (εκπρόσωποι: J. De Castro Martín, M. Azpitarte Sánchez και J. Ruíz de Villa Jubany, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες (στο εξής: προσφεύγοντες) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, να κηρύξει άκυρη την απόφαση του SRB σχετικά με την BANCO POPULAR ESPAÑOL (SRB/EES/2017/08).
- δυνάμει των άρθρων 340, δεύτερη παράγραφος, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να υποχρεώσει το SRB να καταβάλει στους προσφεύγοντες, από το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης που έχει δημιουργηθεί κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 67 του κανονισμού 806/2014, αποζημίωση για τις ζημιές τις οποίες υπέστησαν οι προσφεύγοντες και οι οποίες προέκυψαν ως άμεση συνέπεια της αποφάσεως σχετικά με την BANCO POPULAR ESPAÑOL, λαμβάνοντας υπόψη ότι το ύψος των ζημιών αυτών ισούται προς την αγοραία αξία των κεφαλαιακών μέσων του εν λόγω τραπεζικού ιδρύματος την προηγούμενη (6 Ιουνίου 2017) της εφαρμογής του καθεστώτος εξυγίανσης· επικουρικός, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο δεν δεχθεί το ανωτέρω αίτημα αποζημιώσεως, να υποχρεώσει το SRB να καταβάλει στους προσφεύγοντες αποζημίωση ίση με τη διαφορά, η οποία θα καθορισθεί με την κατά το άρθρο 20, παράγραφος 16, του κανονισμού 806/2014 αποτίμηση από ανεξάρτητο πρόσωπο, μεταξύ των όσων έλαβαν οι προσφεύγοντες κατά την εξόφληση των απαιτήσεών τους κατ' εφαρμογήν της εν λόγω αποφάσεως και των όσων θα είχαν λάβει βάσει κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας· και
- να καταδικάσει το SRB στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα άρθρα 133 και 134 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι προς τα όσα προβάλλονται στις υποθέσεις T-478/17, Mutualidad de la Abogacía και Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno και SFL κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-483/17, García Suárez κ.λπ. κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-484/17, Fidesban κ.λπ. κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-497/17, Sánchez del Valle και Calatrava Real State 2015 κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, και T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης.